

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Fogalomzavar.

Pécs, 1900. június 13.

Hogy Ausztriában az abszolútizmus már nem sokáig rejtőzhetik az alkotmányosság megtépett rongyai mögé, hanem hova hamarabb kénytelen lesz a maga egész meztelenségében kilépni a porondra, azt úgy a Lajthán túl, mint minálunk számtalan jel bizonyítja.

Ausztriában a kormány is, meg a csehek is egyértelműleg azt vallják, hogy a parlamentet előbb össze nem lehet hívni, míg a németek és a csehek közti béke helyreállítva nincsen, ez pedig körülbelül olyan határidő, mint a mikor a római ember azt mondta: „ad graecas calendae”, vagy magyarul: „soha napján.” Mert a csehek és a németek között kibékülés lehetetlen; olyan harcot folytatnak ők, a mely nem végződhet békekötéssel, csak az egyik hadakozó félnek teljes lenyűgözésével.

A nyílt abszolútizmusnak első ténykedése lesz a nyelvtörvény oktrojálása; folytatása új parlamenti házszabályoknak császári pátenssal való rákényszerítése, de mivel mindezek csak szítani fogják a gyűlölködésnek ugyanis már lobogó lánggal égő tüzét, kényszerítsenek bár a parlamentre akár börtönrendszabályoknak megfelelő házszabályokat, az a központi parlament munkaképes mégsem lesz, az abszolútizmus

betetőzésül majd új alkotmányt fognak egyoldalú császári hatalomszóval oktrojálni akár föderatív alapon, akár a népképviselői törvényhozás teljes eltörlésével.

Hogy mindez küszöbön álló dolog, következtethető abból is, hogy egyszerre három hatvanhetes alapon álló magyar ujság vezércikkhez arról a témáról, mi történik majd nálunk a bekövetkező osztrák abszolútizmus esetén. A Széll Kálmánhoz közel álló Budapesti Hírlap, meg a Budapesti Napló megegyeznek abban, hogy az osztrák felfordulásban nem látják Magyarország veszedelmét, csak a hatvanhetes közjogi berendezés kisebb-nagyobb változtatásának szükségét ismerik el.

De már abban, hogy miben nyilvánuljon ez a változtatás, nagyon eltérnek egymástól. A Budapesti Hírlap kijelenti, hogy a közösügyek megmaradnak ezentul is, közös marad a hadsereg, a diplomácia, meg az ezekre vonatkozó pénzügy, de nem lesz delegáció, mert osztrák parlament nem lévén, egyoldalú magyar delegáció kiküldésének sem lenne értelme. E helyett a közösügyeket a magyar országgyűlés tárgyalná, a hol a közös miniszterek megjelenének és magyarul tennék meg előterjesztéseiket. Hogy a kvótával mi lenne: a magyar országgyűlés állapítaná-e meg egyoldalúan, vagy mindig uralkodói döntéssel állapíttatná meg, arról a B. H. nem nyilatkozik.

A Budapesti Napló ellenben határozottan azt az álláspontot védelmezi, hogy az osztrák abszolútizmus esetén megszűnének nemcsak a delegációk, de a kvóta és a közös kormány is. Ezt pedig nem értheti másképp, mint hogy megszűnének a hadsereg és a diplomácia közösége is, mert mindaddig, míg ezek közösök maradnak, szükség van közös miniszterekre és közös költségre, tehát kvótára is, amely meghatározza a mi hozzájárulásunk arányát.

A harmadik ujság, mely ezt a kérdést feszegeti, a Bánffy báró lapja, a „Magyar Szó”. Ez persze szörnyűségesen neki megy a Széll Kálmán ujságainak, a miért akár a delegációt, akár a közös kormányt és a kvótát elejteni akarják, mert szerinte nekünk a hatvanhetes kiegyezésen — jöjjön bármi — változtatni egy betűt sem szabad, hanem szorosan kell hozzá ragaszkodnunk, akár van Ausztriában alkotmányosság, akár nincsen. A Bánffy-politika tehát az lenne, hogy mi „nem megyünk bele a magyar törvénynek az osztrák viszonyok szerint való szolgáló átformálásába”, hanem a magunk részéről megtartjuk úgy a közösügyeket, mint azoknak a törvényben előírt kezelési módját. Tehát küldünk delegációt osztrák delegáció nélkül is, kvótaküldöttséget osztrák kvótaküldöttség nélkül is.

Persze hogy ez a legképtelenebb valamennyi tervezettség közt, amint hogy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Nyár.

Elmult, hogy én is rózsa közt jártam,
Bizva, remélve a termő nyárban,
Mely — ha bezárul majd a tavasz —
Nekem is nyíló rózsákat ad.
A tavasz elmult és tova szállt
Mind, a mi ábránd véle csak várt;
S nem lelek többé mit se a nyárban...
Elmult, hogy én is rózsa közt jártam.

A nyár heve égeti lelkem
S az álmokat újra ha kezdem,
Nincs, a mi nyujtsa nekik a tápot,
Rózsát a nyárban sehol se látok;
Termése nekem nem hoz gyümölcsöt,
Verejtékében arcom se fürdött.
Érzem az alkonyt, bár itt a reggel...
S a nyár heve égeti lelkem!

Ah, hova tűnt el szép ifjuságom?!
Ime a nyárban meg se találom!
Bimbófakasztó, üde tavasznak
Csalódásai vallamra raktak
Nem egy nagy csapást, sok nehéz terhet,
A mi elfáraszt, bármibe kezdek
S céltalan járok a nagy világon...
Ah, hova tűnt el szép ifjuságom?!

Nincsen a nyárban csak egy szegény se,
Kinek ne volna csöppnyi termése;
Hogy ha vetett, hát ime arathat
És gyűl az élet, nől már az asztag.
Fagy ha pusztítja, vihar ha verte,
Valamit mégis csak hagyott benne,
Mi a jövőre lesz a reménye...
Nincsen a nyárban csak egy szegény se!

Elmult, hogy én is rózsa közt jártam
S minden erőm a jövőre szántam.
S most, hogy a nyár már égeti lelkem,
A régi álmot újra mért kezdjem?
Nincsen a nyárban csak egy szegény se;
Borus tavaszunk vagyok szegénye.
Céltalan járok a nagy világon —
Ah, hova tűnt el szép ifjuságom?!

Honthy István.

Sárika

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
Irtá: Bartha Mariska.

Sári kisasszony nyulánk és szöke volt.
A szeme lenvirág-szinű és kora talán husz
tavasz.

Intézetben nevelődött, árvasága miatt s
feje telve volt még most is nemes ambíciók-
kal és furcsa eszmékkel egyaránt.

Azután rokonok fogták pártját, nagylel-
kűen nevelgetvén öröksége kamataiból.

Nem régebben került a nagynéihez; nagy

öröme két pajkos kis leánynak, hol a mama
sem volt teljesen ment e hibától, nem is em-
lítve a papa fogyatékos modorát.

Az első vacsora alatt már elmondta
Sári kisasszony a nevelőben töltött élet fur-
csaságát, aztán hogy ő társaságban nem igen
forgott, bárba pedig egyáltalán nem volt. Vé-
gül pedig kijelentette, hogy ő sosem fog
férjhez menni, mert van miből megélnie; sze-
relem pedig nincs is a világon — csak hó-
bortos poéták fantáziájának szüleménye.

A mama ráhagyta a dolgot, mivel neki
sem volt határozott véleménye e tárgyban —
a papa pedig jobbnak látta hallgatni.

És néhány napi együttlét után már elég
jól ismerték egymás élettörténetét és meggyő-
ződését is bizonyos dolgokban.

Rendes egyhangúsággal teltek a napok.
A bemutató vizitekkel végeztek és nem tör-
tént semmi egyéb.

Azonban a szomszédos házba beköltöz-
ködtött egy napon Kolóni ur, a hivatalnok.
No ez sem zavarta föl a vizet.

Este felé egyszer, mikor Sárika — hi-
ven a falusi szokáshoz — a ház előtt sétált,
megpillantotta Kolóni urat a másik kapuban.
Az nagyon megnézte őt, bizonyára, mert
szöke volt és kékszemű — neki pedig sötét
szemei voltak.

Találkoztak több este is, de egymásra
nem igen figyeltek. Egyszer azonban Kolóni
ur köszönni kezdett.

Bánfytól mást nem is várhatunk. A törvény betűjéhez való oktalan ragaszkodásból hajlandó lenne az országot a világ nevetség tárgyává aljasítani egyoldalú delegációval, meg kvótaküldöttséggel, a kiknek nem lenne kivel tárgyalniok s e mellett nem veszi észre, hogy ezzel maga döntené halomra azt a törvényt, a melynek betűjéhez ragaszkodni akar, mikor annak alapföltételét, a mindkét oldalú teljes alkotmányosságot egyszerűen figyelmen kívül hagyja.

A hatvanhetes alapon álló mindahárom ujság érveléséből azonban kétségtelenül az tűnik ki, hogy annak a hatvanhetes törvénynek a helyes értelmét egyik sem fogta föl, vagy tudva akarnak fogalomzavart fölidézni, mikor azon tanakodnak, hogy az abszolút Ausztriával szemben a mi törvényünk mennyiben tartassék fenn s mennyiben szenvedjen változást.

Az a törvény az általa meghatározott közösügyekre és azok kezelési módjára nézve a leghatározottabb parancsoló rendelkezéssel két alapföltételt kötött ki. Az egyik Magyarország alkotmányának fenntartása, a másik a teljes alkotmányosságnak ő felsége többi országaiban és tartományaiban való életbelépése. Az ott megkötött kiegyezés tehát föltételes szerződés; akkor tehát, mikor a szerződés alapföltétele megdőlt, nem lehet arról vitatkozni, hogy mi marad meg abból a szerződésből ennek dacára, hanem megdőlt az egész szerződés s visszaáll a szerződés megkötése előtti jogi állapot, ez pedig a jelen esetben a tiszta 48-as alkotmány.

Mert nem áll az, hogy a hatvanhetes törvény csak a közösügyek kezelési módjára nézve kötötte volna ki az alkotmányosság alapföltételét s a közös ügyeknek az a meghatározása, a melyet a hatvanhetes törvény a hadsereg, diplomácia és pénzügy közösségére nézve megállapi-

tott, érintetlenül fennmaradna továbbra a kikötött alapföltétel nélkül is. Ellentmond ennek az 1867. évi XII. t. c. 24. §-a, mely szó szerint ezt mondja: „Ez levén a közös ügyekre és azok kezelési módjára vonatkozó határozat indoka és célja, önként következik, hogy annak egyik alapföltételét Magyarország alkotmányának fenntartása képezi.“ A 25. §. pedig másik alapföltételül Ausztria teljes alkotmányosságát köti ki.

Teljesen világos tehát, hogy az alapföltétel nemcsak a kezelési módra, hanem magukra a közös ügyekre is vonatkozik, ezek tehát az alapföltétel megdőlésével szintén nem maradhatnak fenn továbbra is változatlan alakban, Közös érdekű ügyeink Ausztriával a 48-as alkotmány szerint is lesznek, mert ezt a pragmatika szankcióban kikötött közös birtoklás igényli, de ez a közös birtoklás nem parancsolja a véderőnek és a külképviseletnek közös voltát, hanem csak a kölcsönös védelmet.

A pragmatika szankcióból folyó kölcsönös védelmi kötelezettségünket pedig éppen úgy teljesíthetjük, ha a közös uralkodó jogara alatt álló bármelyik tartomány elhódítására irányuló támadást a saját külön képviselőtünk útján, vagy fegyveres erőszak alkalmazása esetén a saját külön hadseregünkkel verjük vissza, mint közös hadsereggel és közös diplomáciával.

A pragmatika szankcióból egy hajszálnyival sem következik több, ezenkívül tehát a hatvanhetes alapföltétel megdőlésével megdőlt minden egyéb közösség is.

Lechner János temetése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. június 13.

Ma reggel, a temetés napjának reggelére kitűzték a gyászlobogót a Kardos Kálmán-utca kanonoki házára is. A mai gyásznap reggelén

Itt azt is elmondta, hogy neki még nem igen udvaroltak — lehet, hogy alkalmhijján — de ő nem is sokat törődik az ilyesmivel, mert a férfiak mind hamisak; bókollással, hizelgéssel bolondítják a szegény lányokat. Itt van például, mennyit hazudozik Kolóni ur stb. stb.

Nem sokára azonban elhanyagoltságról kezdett panaszkodni, hogy a nagynéni semmi-ben sem tanácsolja . . . és valamiképp ismét csak Kolóni ur került szóba.

— Még jó, hogy ő néha elbeszélget velem, legalább szórakozom, de igazán nem lehet tudni milyem ember; hanem, hogy a multkor hazudozónak mondtam, az nem volt szép tőlem, mert inkább egész ismeretségünk alatt pompásan mulattattott . . . vagy tudom is én, miket beszélt . . . hisz alapjában véve ugy sem törődöm vele . . .

Mikor kinyílt az idő, Kolóni ur vasalt überciherben s ujdivatú kalapban dicsérte a tavasz kellemeit. A kisasszony pedig igen jókedvű volt. Noha ugy mutatta, hogy terhére van Kolóni ur, azért már csupa megszokásból kinézett néha a kapun s váltott vele néhány közönyös szót.

Séta közben elmondta élményeit is, Kolóni ur pedig türelemmel hallgatta, mire aztán ő is megkockáztatott egy-egy elmésséget, finomat és burkoltat; de Sári kisasszony ugy tett, mintha nem gondolna semmit, sem a tréfáról, sem pedig Kolóni urról és ismét csak más valamiről kezdett beszélni.

már csak a Miasszonyunk zárdájának apácai közül egynehányan járultak az elhunyt kanonok ravatalához, aztán fél kilenc óra tájban üres lett a halottas ház, a gyászoló rokonság a székesegyházban tartandó gyászstenitiszteletre indult.

Komor, gyászos ünnepi díszbe burkoltak ez alkalomra a székesegyház hajóját, melynek közepén hat szál viaszgyertya sápadt fényében állott az aranydiszes katalak. Az első, fekete lepellel bevont padosorokban a gyászoló család foglalt helyet, majd a nagyszámu résztvevők sorakoztak melléjük, kiknek sorában ott láttuk Hardy Sándor kir. törvényszéki elnököt, Vaszary Gyula rendőrfőkapitányt, Mutschenbacher Viktor jogtanárt, Hinka László püspöki uradalmi ügyészt és dr. Bodó Aladár ügyvédet.

A gyászmisét Troll Ferenc vál. püspök mondotta Krum Péter és Virág Ferenc karkáplánok segédlete mellett.

A szentély jobb felében foglaltak helyet: Walter Antal, Szeredy József, Hanny Gábor, Spiess Nep. János, Pozsgay József, Wurster József dr., Szeifritz István kanonokok. Döbrössy Alajos és Rézbányai József tb. kanonokok, Körmeny Károly szeminárium vicerektor, Hannuy Ferenc theologiai tanár, Igaz Béla püspöki titkár, a megyés püspök údvari papjai: Sipos István szertartó és Szakovits Ottó püspöki levéltáros.

A szentély bal felében a pécsi püspöki papnövelde növendékei térdeltek s az egész mise tartama alatt gyászimát mondtak, míg a templomi zenét a székesegyház teljes ének-kara szolgáltatta.

Fél tíz órára ért véget a requiem, amikor is a koporsó ércfedelét leólmozták s kévéssel tíz óra előtt vette kezdetét a halott beszentelese, melyet szintén Troll Ferenc vál. püspök, Krum Péter és Virág Ferenc karkáplánok segédlete mellett teljesített.

A requiemen megjelent résztvevők és papságon kívül a temetésen megjelentek: Br. Fejérváry Imre főispán, Tormay Károly alispán, Blaskovich István kir. ítélő-táblai elnök, Kaffka Károly m. kir. posta- és távirafőnök, Salamon József kir. tantelügyelő, Kindl József a kölcsönös segélyző-egylet igazgatója, Reek György városi tanácsnok, Krasznay Jenő, a Nemzeti Kaszinó igazgatója, Erreth János ügyvédi kamarai elnök, Fekete Mihály városi tisztifőügyész, Koszits Ákos vármegyei tb. főügyész, Magenheim József belvárosi plébános, Szuly János ügyvéd, Darócy Aladár főispáni titkár,

A szomszédasszonynak ugyan mondta, hogy mintha változott volna valamit Kolóni ur, mert hol tréfál, hol sóhajtozik, de nem kell ám gondolnia, hogy tán ő valami komoly szót vár Kolóni urtól. Egyáltalán nem; a világért sem gondol ilyesmire; hisz jól mulathat az ember anélkül, hogy olyasmire gondolna, persze! Tehát nem is érdemes róla beszélni.

Május elején a rétre ment Sári kisasszony a gyerekekkel. A fák csipkediszbe öltözve, a rét pedig sárga, kék és piros virágokkal tündökölt.

Kolóni ur is élvezni akarván a posták által oly sokszor megénekelt tavaszt, különös módon épp arra sétált. S a kisasszonyt egész csomó virággal lepte meg, annak pedig csodás jó kedve volt. Pompásnak találta a nyugati eget, mely elpirult a tűnő nap után. Magasztalta a virágzó pompát s az üde levegőt.

Örömeben dalolni kezdett, járt-kelt nyugtalanul, többször is fölnevetve. Szinte idegessé tette Kolóni ur megjelenése és a csomó virág.

A szomszédasszony pedig kint állt, mikor hazamentek. A lány csak köszönt és ment tovább, anélkül, hogy egyetlen szót szólta.

Este azonban nem tudta, hogy mit csináljon az ajándékvirággal. Tán kidobhatná az ablakon, mert rendkívül zavarja őt és a keze remeg, ha hozzáér, mert égeti amaz embernek érintése. Csak képzeletében maradt vissza valami biborszínű fény, tán a napnyuzati ég? És nem alhatott egész éjszaka.

Sári meglepetve és zavartan fogadta, de megjegyzést nem tett a dologra. Később azonban bosszantani kezdte, hogy folyton összejönnek.

— Mi mindig összetalálkozunk — mondta, mikor már nem állhatta szó nélkül.

— Nagyon szerencsés vagyok — felelt udvariasan Kolóni ur.

Másnap azonban már Kolóni ur mondta: remek idő van.

— Nincs rossz — felelt Sári. Es Kolóni urnak aztán mindig volt megjegyezni valója: Nem akar jó idő lenni, stb. Sőt nem sokára már engedelmet kért, hogy kíséredül szegőd-hessen, mikor sétál a gyerekekkel.

Közönyös témák kerültek szóba. A kisasszony elmondta, hogy olvasta Marlittot, Benickynét és hogy Petőfiről nem sokat tart.

Kolóni ur pedig megjegyezte, hogy mindennél többet ér egy tál turós csusza.

Máskor Kolóni ur vitte a szót s óhajtván magát több előnyös oldalról is bemutatni, a politika terére tévedt, mondván, hogy ő határozottan bürpárti.

— Természetesen — felelt Sárika — hisz ki ne volna most bürpárti, a kinek szive van!?

A nagynéinek is előhozakodott aztán e társalgással, de az hajlandó volt mindenből heccet csinálni. Így hát a szomszédban lakó fiatal uri asszonynak kezdett beszélni Sárika a maga dolgairól.

Tróber Aladár városi főjegyző s a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred főtisztja karának számos tagja.

Továbbá tanáraik vezetése alatt a pécsi ciszterci főgimnázium tanuló ifjúsága, a tanítóképzede növendékei és a lyceumi gyakorlóiskola növendékei vonultak föl, majd a pécsi katolikus kör küldöttsége, gyászfátyollal bevont zászlójuk alatt a budai külvárosi kath. kör, a Katolikus legényegylet és a hadastyánok egy szakasza.

Megjelentek továbbá a temetésen Molnár János káptalani tisztartó, Hamulyák Gyula káptalani kasznár, Molnár Dénes gazdatiszt, Kacskovics Antal, Laruba József és Mészáros Gyula káptalani gazdasági intézők.

Pontban tíz órakor vette kezdetét a halott beszentelése a gyászháznál, mely csak rövid tíz percet vett igénybe, melynek eltelével a koporsót feltették a négylovas gyászkocsira.

A gyászmenetet, melyek előtt százakra menő közönség állott sorfalat a Kardos Kálmán-utcától a székesegyházig, a legényegylet nyitotta meg. Utána a hadastyán s a többi egyesületek haladtak, majd a temetésen résztvevők tömege, hivatalos személyek következtek, kiket a püspöki papnövelde növendékei a »de profundis«-t énekelve követték. Közvetlen a halottaskocsi előtt haladtak a kanonokok és a püspök udvari papjai s Troll Ferenc vál. püspök, mint a gyászszertartást teljesítő pap. A koporsó mögött csupán a gyászoló család haladt.

A székesegyház előtti téren leemelték a koporsót a halottas kocsiról s újra beszentelték, mialatt a székesegyházi énekkar Glatt Ignác énekiskolai igazgató vezetése alatt a »Libera«-t énekelte el.

Beszentelés után hat papnövelde a temetkezési intézet embereinek segítségével leszállította Lechner János kanonok holttestét örök nyugvóhelyére, a székesegyházi kriptába.

A kriptában még három üres hely van s ezek egyikét foglalja el Lechner János kanonok koporsója, melytől balra az 1897. évben elhunyt Zsinkó István kanonok, jobbra az 1832-ben elhalt Koller József kanonok, fölötte pedig az 1850-ben elhunyt Juranovits László főprépost nyugszik.

Másnap minden kérdés nélkül kezd beszélni a nagynéninek:

— Emlékszik még arra a kis fehér legyzőre? na, hát az a Koloni urnál van. De nem kell azt gondolnia, hogy talán valami célzatosággal adtam oda. Minek adtam volna, hisz nem érdekel ő engem; sőt vissza fogom venni, nehogy valami furcsát gondoljon rólam... ha itt volna úgy tudnám mellbe lökni — mondta hirtelen elpirulva, majd utána tette — talán csunya dolog tőlem így beszélni, de csak úgy jött rám, hogy magam sem tehetek róla. Nem bánom, ha meg is mondják neki, mert ő sem törődik vele, hogy én rám mi hogyan hat... És egész nap szórakozott volt...

A következő vasárnap csak betoppan ám a szomszédasszonyhoz. Oly ragyogó volt ma fehér ruhában, husz évesen; úgy haladt végig a kerten utján. A nárciszok már nyiladoztak, fehérek voltak és üdék. A fák mind kileveleztek már, a nap pedig tüzesen ragyogott az örök magasság utjain. És tavasz volt és derült szép idő.

— Nem szándékozik templomba menni? — kérdezte a leány minden bevezetés nélkül — jöjjön velem, mert ki tudja nem tolakodik-e valaki hozzám...

— Ugyan ki?

— Ej, senki! hanem kegyed a multkor kint állt és én nem szóltam. Igen, mert akkor is ott alkalmatlankodott az az ur. Nem

Hirek.

Pécs, 1900. június 13.

Hipp, hipp! Hurrá!

Tornászy Xenoméd, a kiváló sportférfi ma meglátogatott s mindjárt az után, a mint betette az ajtón a lábát — vagy a mint ő mondaná: a lábán betette az ajtót, — a kapomat a plafonra dobván, eme üdvívalgásban tört ki:

— Hipp hipp! Hurrá!

Aztán kényelmesen elhelyezkedett a diványon s miután poros cipőit (s benne a lábbait is) rövid, de heves vita után az ölembe rakta, elkezdte nekem magyarázni a sport minden nemeit Spártától egész napjainkig.

Szerinte a sport elnevezés a Spárta szóból ered, az »a« betűt pedig úgy cserélte föl az »o« betűvel, hogy a sport már régen is nagy port vert fel, e szerint Spártát vagy Sportának kellett volna nevezni, vagy pedig a sport szót kellett volna sparttá átváltoztatni. Az emberiség tehát azon alternatíva előtt állott, hogy...

Tovább nem engedtem beszélni a kiváló spart — pardon — sportférfiut, mert a szemem már karikákat hánytak, hanem miután igyekeztem őt meggyőzni arról, hogy egészségi szempontból sokkal jobb, ha lábai a földön nyugszanak, megkérdeztem látogatása tulajdonképeni célja felől.

— Ugy nézzen meg engem — kezdte Tornászy ur — hogy én a sport terén beállottam reformátornak. Érti? Nem reformátusnak, hanem reformátornak. És hogy nagyszerű reformterveim megvalósítását előbbre vigyem, megírtam a »Bukfencistika« című nagyszabású művem, a melyben többek között kifejttem azt is, hogy a sportembereknek tulajdonképen az legyen a feladatuk, hogy sportot űzzenek, hanem hogy elsősorban megfelelő sportruhájuk legyen, aztán publikum előtt produkálják, hogy mit nem tudnak, ismerjék a sportokban előforduló összes műszavakat s végül kifogástalan angolsággal, pontos ütemben és hőstenorban tudják kiáltani:

— Hip hip! Hurrá!

Mert pl. Hurrá magában véve nem elegendő. A »Hip hip«-nek ott kell lenni, bár millió sportember közül talán csak egy, vagy még annyi sem tudja, hogy mit kiált. Eppen ezért, hogy valami értelmet adjak ennek a fölkiáltásnak, így módosítottam azt:

értem, mit akar? De máskor, ha sétálni megyek, kegyednek velem kell jönnie, ő pedig ne jöjjön el... — majd hirtelen folytatja — de miért néz úgy rám? nem kell azt gondolnia, mintha valami változás történt volna rajtam! hogyan? épen semmi, nem is gondolok rá, egész másról akartam beszélni...

Az asszony azonban nevetve felelt:

— Miért ne gondolna; a leányságnak ugyanis férjhez menés a vége.

— Igen, de — mondta zavartan a lány — de mindenkinek más a sorsa. Én például, mit gondol, mit felelnék, ha ő most kérdezné tőlem, hogy akarok-e felesége lenni, itt a tavaszi napsütésben kérdezne — de ő nem fogja kérdezni soha — csak úgy mondom, vagy mondjunk mást, mit gondol, mit felelnék — és szemébe hirtelen könny szökik — azt hogy nem akarom... nem... nem — és a kezével is intett hirtelen elsápadva. De ne is beszéljünk róla — mondta — most pedig templomba kell mennem.

Estefelé azonban, hogy kint sétált, odament a szomszédasszonyhoz. Noha sötét ruhát viselt, arca azért csupa derű volt.

— Ah, oly jó kedvem van ma, — így szólt — hogy tán nem volt ilyen egész életemben. Ime csupa öröm egész valóm, mert gyönyörű nap volt ma. És én annyira örülök, hogy semmi sem volna képes elszomorítani. Mit szólna hozzá, ha egy megdöbbenő halál-

— Ham ham! Hurrá!

Ez legalább nem tisztán angol, hanem internacionális, mert ezt a szót ham, ham, megérti minden nemzet fia, még a kannibál is.

Még sok más egyebet is kifejtettem ebben a könyvben, a mit nem akarok mind felsorolni, most még csak annyit, hogy reformterveim keresztülvitelére szükségem volna olyan kompanistára, a ki engem pénzbelileg támogatna. Kérem, legyen szives, támogasson.

Tornászy Xenoméd urat erre habozás nélkül kitámogattam az ajtón, miközben nevezett úr lelkesülten kiáltotta:

— Ham ham! Hurrá!

E.

Napirend 1900. június 14-én 15-én.

Naptár: csütörtök, június 14. — Róm. kath. Urnapja. — Prot.: Vazul. — Görög-kel. (június 1.) Jusztin. — Zsidó: Sivan 17. — Nap két 4 óra 6 perckor; nyugszik 7 óra 54 perckor. — Hold két 8 órakor este; nyugszik 4 óra 33 perckor. — Péntek, június 15. Róm. kath.: Vida. — Prot.: Krescenceusz. — Görög-kel. (június 2.) Nicefor. — Zsidó: Sivan 18. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 54 perckor. — Hold két este 8 óra 20 perckor; nyugszik reggel 5 óra 10 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz meleg idő és zivatarok várhatók. Pécsi Izs. nőegylet kerti ünnepélye a jótékony-nőegyletben csütörtökön.

Pécsi Műkedvelők Egyesületének júniálisa csütörtökön.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán pénteken d. e. 10 órakor.

— (Úrnapja.) Holnap (csütörtökön)

lesz a katolikus egyház egyik legszebb ünnepe, Úrnapja. Ez alkalomból ünnepélyes körmenet indul a székesegyházból reggel nyolc órakor tartandó mise után, hogy bejárja az Úr tiszteletére emelt lombsátrakat s azok oltárai előtt imádkozzék. Ily sátrak lesznek a püspöki palota, a Szeifric féle ház, az apácázárda és a Littke féle ház előtt, honnan a körmenet a székesegyházba tér vissza. A körmeneten az iskolák és egyesületek, a városi tanács és a képviselőtestület tagjai is résztvesznek, kiket Nendtvich Andor, helyettes polgármester ma meghívókon értesített a körmenet idejéről.

— (Micike is meghalt.) Kérlehetetlen a halál angyala. Nem ismer könyörtet; nem néz fájdalmat; nem tekint, hogy elbirja-e a szülői sziv a csapást, a mit reá-

hirt hallanánk és én akkor is ilyen vig maradnék, mert ma nem hatna rám rosszul semmi.

Azonban hirtelen közellépve szólt — Tulajdonképen azért vagyok ily féktelen vidám, mert alapjában véve borzasztó szomorú vagyok, érti? Iszonyúan szenvedek. — És szeme lázasan tüzelt szép fehér arcában, a hangja remegett. De csakhamar száraz kacagással mondta — most hazudtam, ez nem igaz, az előbb mondtam igazat; nincs miért félnie. — S erősen az asszony szemébe nézett.

— Jó mulatást! Isten vele! — mondta — S az asszony érezte, hogy reszketett a gyöngye kéz, amint megfogta.

Furcsát álmódott akkor éjjel Koloni ur. Mintha ő miatta valami zavar lett volna fönt a csillagok között és ime le is zuhant egy rémitő gyorsasággal. Aztán később, mintha nagy dördülést hallana.

Reggel alig jőzanodik ki álmából hármas harangozást hall.

— Mi az? — kérdi a háziasszonytól — meghalt tán valaki? kicsoda, hogy hívták?

A háziasszony zavartan mondja el, hogy a kire harangoznak Bogdán Sáríkanak hívták; oly fiatal volt még, szőke és kékszemű...

Koloni ur hebegve többször kérdezi, mert nem akar hinni füleinek. És nem tud egész nap semmit tenni, csak jár-kél, mint a zavarodott, hitetlenül ismételve magában, hogy azt a halottat Bogdán Sáríkanak hívták.

mér. És ha a végzet úgy akarja, a tegnapi gyászra ma új gyászt tetéz; a még erősen sajnó sebje újabb tört dőt. A halál kérelhetetlen angyala meglátogatta ismét *Kriegl* Nándor, pécsi kir. aljárásbíró családját. Vasárnap halt meg négyéves kis leánykájuk, *Sárka* s alighogy eltemették tegnap, ma reggelre ismét súlyos csapás érte őket. Másik kis leányukat, *Micikét* is elragadta szülői karjai közül a kérelhetetlen halál, mely a gyermekek rémének a scharlachnak képeben lépett fel. A kis halott — ki Sárkának ikertestvére volt — temetése holnap (csütörtökön) délután 6 órakor lesz a budakülvárosi temető halottsházából. A mélyen sujtott szülőknél kívül *Margitka* nevű kis testvérkéje s nagyszámu rokonság gyászolja a kis Micikét, a ki ime elment Sárkához, az angyalok közé!

— (**Szent Antal.**) A ferencrendiek templomában bucsú volt ma, melyre a keszűi hívek nagy processzióban jöttek délelőtt plebánusuk vezetésével. Paduai szent Antal emléktünetét üli az egyház és specialiter a ferencrendiek, kiknek rendjébe tartozott életében. Paduai szent Antalt úgyszólván határt nem ismerő jótékonyasága, melylyel a minden téren jelentkező nyomort enyhítette, emelte a szentek sorába s példájának a társadalom legfelső rétegeiben is az úgy nevezett szent Antal társulatok, azok különféle árnyalatai révén, melyek magasztos célukul a nyomor enyhítését tűzték ki, nagy hatása van. Tisztelete s példájának követése újban nyert nagyobb lendületet, mely egyre jobban fokozódik s jótékony hatása mindegyre érezhetőbb. A mai Antal napja alkalmából *Oberhammer* Antal tb. rendőrkapitány, gazdasági tanácsos helyettes és *Selényi* Antal, bányatelepi redőrbiztos tisztviselőtársaik szívélyes üdvözlésben részesítették. Oberhammernál, mint tűzoltó főparancsnoknál, az önkéntes tűzoltóság istentünetileg tiszteltgett.

— (**Mulatságok.**) Urnapja ünnepén tartja holnap szokásos nyári táncmulatságát a pécsi izraelita nőegylet, a jótékony nőegylet deák-utcai helyiségének kertjében. A kert ez alkalomra fényesen fel lesz díszítve és este kivilágítva. A mulatságon *Farkas* Sándor zenekara szolgáltatja a zenét. Holnap a pécsi Műkedvelők Egyesülete is juniálist tart s így a holnapi ünnepnap, ha az idő is úgy akarja, ismét a jól sikerült mulatságok napja lesz.

— (**A tanítónői képezde képesítő vizsgálatai.**) Tegnap délután értek véget a pécsi »Mi asszonyunk« zárdai tanítónői képezdejének képesítő vizsgálatai, melyeknek eredménye az előző évekhez képest igen sikerült eredményűnek mondható. Összesen huszonnyolcan jelentkeztek képesítő vizsgálatra s ezek közül kitűnően (ez az intézet legelső kvalifikációja) tizenegyen tettek le a képesítő vizsgát és pedig: *Aloff* Etelka, *Angster* Elza, *Friedricc* Jusztin, *Gritsmann* Matild, *Hicker* Ernesztin, *Koroncy* Mária, *Krupicer* Margit, *Rapp* Margit, *Schmiedt* Irma, *Schuller* Ida, *Weisz* Julia. Jelesen képesítették *Marschal* Janka, *Obetko* Izabella, *Székely* Hedvig, *Vass* Mária, *Bingold* Lujza, *Graff* Karola és *Pingitzer* Róza. Ezenkívül nyolcan jó eredményvel, ketten pedig elégséges eredményvel tették le a tanítónői képesítőt.

— (**Kinevezés.**) Br. Fejérváry Imre

főispán *Luiszer* Jenő vármegyei közigazgatási gyakornokot tiszteletbeli vármegyei aljegyzővé nevezte ki.

— (**A hirdetési bélyeg eltörlése.**) A hivatalos lap mai száma közli a naptárbélyeg és újság-hirdetési bélyeg eltörléséről szóló törvényt. Az új törvény szerint a *hirdetési bélyeg július elsején szűnik meg* és a jövő évi naptárookra már naptárbélyeg nem ragasztandó.

— (**A Gazdasági Egyesület ülése.**) A Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület tegnap délután négy órakor ülést tartott *Ország* Lajos egyesületi elnök elnöklése alatt, mely ülésen az elnökön kívül megjelentek még: *Vörös* Mihály, egyesületi titkár, *Tormay* Károly alispán, *Mándy* Samu, *Stajevits* János, *Driess* Lajos, *Biró* Imre, *Keller* István és *Jakabffy* Zoltán. A gazdasági egyesület ülését megelőzőleg a baranyamegyei gazdasági egyesület és a mezőgazdasági bizottság kiküldöttei tartottak ülést, a gazdasági egyesületnek a mezőgazdasági bizottsággal való egyesülése tárgyában. A két bizottság közösen elhatározta, hogy az egyesülést mint előnyöst és kívánatosat fogantatosítani fogják s a módokat, valamint az egyesülés kivételét a gazdasági egyesületnek folyó évi október hóban tartandó rendkívüli közgyűlésén fogják elhatározni. Ezután a gazdasági egyesület tartott ülést, melynek tárgya volt a folyó évi május hó huszadikán Pécsen megtartott, díjazással egybekötött szarvasmarha szemle költségeinek megállapítása. Az egyesület a leszámolás után ama kedvező eredményre jutott, hogy a felmerült *kétezerharsházhuszonnyolc* korona költség fedezése után még *nyolcszáznyolcvan* korona maradt, mely összegből egy a május hóban megtartott szarvasmarha szemléhez hasonló, díjazással egybekötött szarvasmarha szemlét fognak rendezni *Siklóson* s ennek határidejéül *folyó évi szeptember hó kilencedikét* tűzik ki. Ezzel az ülés délutáni felhat órákor véget ért.

— (**Nagybeteg rendőrkapitány.**) Mint részvétellel értesülünk, *Rónaky* Ignác, nyugalmazott városi rendőrkapitány nagybeteg. Anna-utcai lakásán családja gondos ápolása alatt van, de állapota az orvosok szerint is állandó aggodalomra ad okot.

— (**Jelentés a vizről.**) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a Tettye-forrás vizszolgáltató képessége f. hó 13-án reggel hat órakor 6970 köbméter.

— (**Érettségi vizsgálatok.**) A pécsi állami főreáliskolában tegnap este hirdették ki a két napig tartott érettségi szóbeli vizsgálatok eredményét. Husz vizsgálandó közül kettő egyszerűen, kilenc jól és négy jelesen érett lett, tehát meg egy sem bukott. Jelesen értek lettek: *Brüll* Kálmán, *Naumann* József, *Krisztián* György és *Sasváry* Géza. Az érettségi vizsgálatokon *Spitkó* Lajos, székesfehérvári tankerületi főigazgató elnökölt.

— (**Postamester kerestetik.**) A somogyvármegyei Dráva-Szentmártonban egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be a pécsi posta és távirdaigazgatósághoz.

— (**Hirtelen halál.**) Tegnap délután Hásságyon *Katona* István odaváló kocsislegény, amint éppen gazdái lovait itatta,

hirtelen összeesett s még mielőtt valaki segítségére jöhetett volna, meghalt. Valószínű, hogy a már régóta szivbajban szenvedő fiatal legénynek hirtelen halálát szivszélhüvés okozta, mit különben az orvosi vizsgálat lesz hivatva megállapítani, melynek teljesítése végett *Trixler* Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott.

— (**A gyermekek réme.**) A scharlach-bimlő, a gyermekek réme, nagyban uralkodik városunk területén. Jelenleg összesen *harminchét* scharlach-beteg van, kik hétnek kivételével mind a városi kórházban ápoltnak. Szerencsére a betegek között sok már a gyógyuló, de egyelőre ezek is elkülönítve a kórházban vannak.

— (**Uj szentszéki ülnökök.**) *Hetyey* Sámuel megyéspüspök kinevezte a pécsi püspöki szentszék ülnökeivé *Körmendy* Károly, szemináriumi aligazgatót és dr. *Késmárky* István jogtanárt. Az új szentszéki ülnököket e kinevezés violaszínű öv viselésére jogosítja fel.

— (**Papszentelés.**) *Hetyey* Sámuel megyés püspök folyó hó 24-én az alszerpapi, 25-én a szerpapi és 27-én az áldozópapi rendet fogja feladni *Bergovec* Mihály, *Hajdinyák* Vince, *Kapossy* János, *Mózes* András, *Müller* Károly és *Tóth* Lajos végzett theologusoknak.

— (**Csendőrségi szemle.**) Várkonyai *Bogyay* Vince csendőrszázados, pécsi szárnyparancsnok, jelenleg szemleuton van. A baranyamegyei csendőrszakaszokat járja be, hogy azok felett a szokásos szemlét megtartsa.

— (**Irnoki kinevezés.**) Az igazságügyminiszter *Sámi* Ernő, budapesti királyi törvényszéki díjnokot a dárdai kir. járásbírószághoz irnokká kinevezte.

— (**A pálinka.**) *Papp* József nevű vándorlegény tegnap Pécsre érkezvén, itt jól bepálinkázott s így felkészülve akarta utját tovább folytatni Pécsváradra. Azonban a pálinka a pálya-utcan levette a lábáról s az utporából a rendőrség szedette fel s a magával tehetetlen embert beszállította a városi kórházba, hogy ott aludja ki fejéből a pálinka okozta mámort.

— (**Leégett ház.**) *Préser* Kristóf, gyánt-pusztai lakos háza a minap kigyuladt és mielőtt a tüzet lokalizálhatták volna, leégett az egész épület. A kár ezer korona körül van. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják.

— (**Megbotozott ember.**) *Portmann* Gyula, felsőireghi lakost a minap az utcán egyik haragosa megtámadta és mielőtt védelemzhetne volna magát, egy bottal támadt rá és több súlyos sebet ejtett rajta. A támadó *Süle* János volt, kit a megbotozott *Portmann* feljelentett a bíróságnál.

— (**Késelés.**) *Spierrer* József bádigos legényt tegnap este az István-utcában *Veigel* János asztaloslegény megkéselte. A két legény valami leány miatt veszett össze s *Veigel* kést rántva, ellenfelét karján és oldalán megszurta. A megszurtt legény sérülései azonban könnyebb természetűek s így *Veigel*nek csak könnyű testisértés miatt gyülik meg a baja a bírósággal.

— (**Rózsá-tolvajok.**) Az éjjel a rendőrség két inasgyereket csipett rajta, amint a sétátéren rózsákat loptak. Az egyik *Osztvics* János s ő is, társa is cipészinasok. Az utóbbi azonban azt állítja, hogy ő nem lopott s tár-

sát is óvta a lopástól s épen ott akarta hagyni a lopott rózsákat, mikor a rendőrség megcsipte őket. Most folyik a vizsgálat a rózsatolvajok ellen.

— **(Az örökség miatt.)** Kiss Istvánné és Kiss Györgyné, tamási lakosnők elmentek özv. Szabó Györgyné lakására s az otthon egyedül levő asszonyt megtámadták, megkötözték s azután erőszakkal elvittek tőle egy csomó rubát és ágyneműt. Szabó Györgyné feljelentette őket s az erőszakos menyecskék azt vallották, hogy azért rabolták el az asszonytól a nevezett tárgyakat, mert azokat Kiss Istvánné anyja szerezte s ő örökölte tőle s nem akarta neki szépszerével kiadni Szabó Györgyné. Feljelentették őket a bíróságnál.

— **(A Mohácsi Torna-Egylet)** folyó hó 17-én, vasárnap a Bauer-féle kerti helyiségben zártkörű kerti mulatságot rendez. Belépti díj személyenként 1 korona. Kezdeté délután 4 órakor. Kellemetlen idő esetén a mulatság a következő vasárnapon tartatik meg.

— **(Ellopott pénz.)** B. Horváth Gyula, felsőnyéki lakost nagy kár érte a minap. Valami vakmerő tolvaj fényes nappal belopózott a lakásába és az ágyából a szalmazsákba rejtett pénzét, összesen ezeröttszázhatvannyolc koronát, ellopott. A lopást a helyi viszonyokkal ismerős egyénnek kellett elkövetnie, kinek tudomása volt róla, hogy hol tartja Horváth a pénzt. A vakmerő tolvajt keresik.

— **(Elégett állatok.)** Felső-Irghen nagy tűz volt a napokban. Huszti Péterné, ottani lakosnő háza gyuladt ki s a melléképületek is leégyvén, bentégett a tűzben tizsertés, negyven liba és huszonhét tyúk. A kár meghaladja a négyezer koronát. Hogy a tűz miből keletkezett, eddig a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Betörés.)** Megirtuk már régebben hogy Bachmann András, pécsi napszámos a vidéken betörést követett el s az ellopott ágyneműt Pécsen egy házalónak eladta s ő maga megszökött. A házaló értesülvén a szökéséről, az ágyneműről rögtön belátta, hogy lopottak s felvitte őket a rendőrségre. Ma azután megkerült a gazdájuk is, Steiner Antal, pécsváradlakos személyében, kinek lakásába tört be Bachmann s onnan emelte el az ágyneműt. A betörő különben még mindig bujdosik s most körözteti a rendőrség.

— **(A kucséber baja.)** A szigetvári országos vásárban Kereke Jakab, nagydobszai illetőségű kucséber hirtelen rosszul lett és eszméletlenül esett össze. Beszállították a városi kórházba, hol az orvosok ápolás alá vették.

— **(Üsző és tehéndijazás.)** Szegzárdról írja levelezőnk: A Tolnavármegyei gazdasági egyesület hova tovább nagyobb propagandát csinál a híressé vált bonyhádi tájfajta marhának. Minden évben szokásos üsző- és tehéndijazó versenyét ez idén e hónap 10-én Szegzárdon tartotta meg. A verseny a vármegye gazdaközönségének óriási érdeklődése mellett folyt le. A vármegye előkelő gazdái sorában ott volt Percel Dezső képviselőházi elnök, Apponyi Sándor gróf, Schell József báró, Jesszenszky Andor gazd. egyesületi elnök stb. A földművelésügyi minisztériumot Pirkner János állategészségügyi felügyelő és Sierbán János orsz. tejgazdasági

felügyelő képviselte. A versenyre 400 darab tehenet és üszőt hajtottak föl. Díjakban 3600 koronát osztottak ki. Ebből a földművelésügyi kormány 2000 koronával gyámoltotta az egyesületet. Az első díjat 140—140 koronát Ernst Konrád závodi lakos 2 éves üszője és Breinung A. palatincai lakos tehene nyert el. Összesen 38, 80—140 korona közt váltakozó díjat osztottak ki. Ebből szegzárdiak 7 díjat vittek el, a mely körülmény az állattenyésztésnek itt is fokozódó fejlődését mutatja. A verseny után vásárt rögtönöztek. A legmagasabb ár 620 korona volt darabonként. A verseny rendezése körül Jesszenszky Andor gazd. egyesületi elnök és Molnár József egyesületi titkár szereztek kiváló érdemet.

— **(Fűző-zsinórral megfojtott férj.)** Ez év január elején egy pör, melyet a pétervári esküdtek előtt tárgyaltak, nagy szenzációt keltett. A könnyűvérű Kolowalowa Anna férjétől, egy durva kézművestől meg akart szabadulni, hogy zavartalanul folytathassa ledér életmódját. Minthogy férjétől már hosszabb idő óta külön váltan élt, ezt egy napon magához hívatta s barátai és barátjai által csesztette zsinórral megfojtatta. Az esküdtek a cinkostársak kettejét tiz-tiz évi kényszermunkára ítélték. Annát azonban fölmentették. A fölmentés a legnagyobb föltűnést keltette s a szenátus, mint legfőbb bíróság, az ítéletet megsemmisítette. Legközelebb a jelenleg egy Variété-színházban énekesnőül alkalmazott asszony ügyében új tárgyalás volt. A védő fényes beszéde után az esküdtek a divát csak félbűnösnek mondták ki, amennyiben férjének meggyilkolását eltitkolta s a följelentést elmulasztotta. A pétervári törvényszék erre az érdekes vádlottat — három hónapi fogházra ítélte. Az ítéletet a közönség élénk brávó kiáltásokkal és Anna iránti viharos ovációkkal fogadta. 500 rubelnyi kaució mellett a férjgyilkosnőt szabadon hagyták.

— **(Az orleansi herceg válópöre.)** Don Antonio d'Orleans herceg elvált feleségétől, Eulalia spanyol infansnőtől. A házaspár közti viszály már régibb keletű és most megegyeztek abban, hogy széjjelmeunek. A herceg Párisban marad, neje pedig visszamegy Madridba. A hercegi párnak két fia van, Alfonso és Louis Fernandó. Ezeket egy angolországi nevelőintézetbe adják és mihelyt elérték a megfelelő kort, belépnek a spanyol hadseregbe. A hercegi pár eddig főlváltva Madridban és Párisban lakott.

— **(Kutyabaj.)** Kaposváron veszett-kutya járt, mely nyilván néhány kóborló kuvaszt megmart. A rendőrség ennél fogva elrendelte, hogy a kutyáknak elpusztítás terhe alatt 40 napon át még szájkosárral se szabad az utcákon mutatkozniok. A kutyák ennél fogva zárva vannak Kaposváron; csak aztán ebben a melegben attól ne veszszenek meg, hogy esetleg meleg helyen, mozgás nélkül kénytelenek vesztegelni.

— **(Kardos menyecskék.)** Ugyancsak póruljárt Fischer Ede, tamási lakos, ki a szölejében falopáson érvén özv. Mayer Györgynét és Mayer Terézt, meg akarta őket zálogolni. A két asszony nemcsak hogy zálogot nem adott neki, hanem ehelyett rátámadtak és alaposan elverték s az arcát véresre karmolták. Végre is mit volt tennie Fischernek,

hagyta a kardos menyecskéket a maguk utján s ő maga legyőzve ment el a csatatérről és feljelentette őket a bíróságnál.

— **(A felpofozott cég.)** Arizonából írja levelezőnk, a ki a jól ismert és népszerű »Arizona Kicker« című ujság riportere is egyszer s mindenkorra:

— Tegnap délután lapzártá előtt az arizonai városházán jártam. Mint a verszagot érző jóvérű vizsla, úgy szimatoltam valami érdekes szenzáció után, a mi lapzártakor történnik bár, mégis elirom a konkurrens ujság orra elől. De hát csak nem akart történni semmi. Egyszerre azonban elém vetette a jó sors lapunk egy barátját, a ki jött és pihegve szólt:

— A Queckmüller felpofozta a Princess testvéreket.

— Mind a kettőt? kérdeztem én s már arra gondoltam, hogy a Queckmüllert verekedő munkatársul fogjuk szerződttetni az Arizona Kickerhez. Micsoda ökle lehet annak az urnak, hogy egyszerre két embert is fel tud pofozni. Ilyen nincs több Arizonában!

— Ne úgy értse, kérem; szólt lapunk barátja. Csak az egyiket. De mivel Queckmüller a Princess testvérek cég ellen pörölt s pörét épen most vesztette el a kapitány előtt, hát ahogy lejötték a rendőrségi palotából, ott a kapuban nekiállt a győztes alperesnek és a kezével vett annak az arcán igazságot magának a cég ellenében.

— Tehát a céget pofozta fel! Hurráh, éljenek a boxerek! Micsoda szenzációs cím lesz ez egy lapzártá előtti ujdonságnak: »A felpofozott cég.« Ilyet még nem pipált Arizona!

Lapunk barátja most már nem pihegett, de egy indítványnyal állt elő:

— Tudja mit, írja meg azt is a lapjában, hogy most már azt az utcát nevezzék el a Princess Testvérekről. Hadd legyen örök emlékezte a — felpofozott cégnek!

Szólt és mosolygott rejtélyesen.

— **(Tolvaj cseléd.)** König Ferenc mohácsi lakos szekrényéből a minap eltűnt huszonnégy korona készpénz és egy csomó fehérmű. A káros cselédjére, Dürr Rózára gyanakodván, feljelentette a leányt s a megindított nyomozás során csakhamar kitűnt, hogy a lopást a leány követte el. Meg is találták nála az ellopott pénzt és a ruhaneműt, melyet elkoboztak tőle, őt magát pedig átadták a bíróságnak.

— **(Garázda cselekedet.)** Mária-Gyüdon valami garázda, eddig még ismeretlen tettesek kivágták Cselők Imre gyüdi lakosnak a kertjéből az ott levő ojtványcsemetéket. A káros feljelentésére megindították a nyomozást a garázda tettesek kilétének kipuhatólása végett.

— **(Az árvalányhaj miatt.)** Véres verekedést rendezett a napokban két keszűi legény az ottani korcsmában. Akként történt a dolog, hogy Varga József tánc közben, duhaj kedve lévén, kikapta Nyul István kalapja mögül a büszkén lengedező árvalányhaját, mire a legény oly dühbe jött, hogy bicskát rántva, azt Vargának a balkarjába döfte. A késelő legényt feljelentették a bíróságnál.

— **(Drága játékszerek.)** Egy orosz herceg nemrég körülbelül negyed millió korona költséggel egy mechanikus színházat csináltat-

tott, a mely talán a világ legeredetibb játékszere. A színpad modern felszereléssel van ellátva, a színészei életnagyságu alakok, a melyek drága ruhákba vannak öltözve. A herceg repertoárja majdnem az összes ismert operákat felöleli. Egy gomb megnyomása elég ahhoz, hogy az egész csodálatos gépezetet mozgásba hozza. A színész-alakok a színpadra lépnek s eljátszák szerepüket, az éneket pedig egy sereg fonográf látja el. Egy gazdag angol 650 ezer koronát fordított egy miniatűr hadi flottára, s az egyes hajócskák pontosan a nagy hadihajók és torpedók mintáira készültek. Egy baltimorei gazdag polgárnak van egy automatikus tájképe falvakkal, templomokkal, tavakkal, folyókkal, szélmalomokkal. Ha megindítják a gépezetet, akkor egyszerre friss élet van az egész tájékon.

— **(Negyvenegy gyermek apja.)** Foster faluban, nem messze New-Haventől, francia Kanadában lakik *Levi Bresson*, ki most hetven esztendő és a múlt hónapban kísérte keresztelőre negyvenegyedik gyermekét. Első feleségétől tizenhat gyermeke volt, köztük hat pár iker; második felesége tizennégy, a harmadik tizenegy gyermekkel örvendeztette meg. A negyvenegy közül harmincöt él: husz házasság és nyolc dédunokája is házasságban. Utódaiknak teljes száma százhuszonnégy. Első feleségét úgy szöktette meg s időközben volt ideje ahhoz is, hogy részt vegyen a szecesszionális háboruban. Egész életében földműveléssel foglalkozott, ma is erős, egészséges, maga gazdálkodik majorjában. Apjának is tizenöt gyermeke volt.

— **(A kormányozható léghajó.)** Már-már meg van, jön időközönként a híre, aztán mégis valami hujja van. Ujabban Hoernes, egy kitűnő szakértő ezen a téren, nyilatkozik arról, hogy csak egy kis türelem s a kormányozható léghajó problémája meg lesz fejtve. Köszönhető pedig ez a nagy eredmény annak, hogy a kérdéssel összefüggő gépteknikai ágak rohamosan fejlődnek. Különben figyelemre méltó, hogy a motorok súlya egyre csekélyebb lesz. Még 1852-ben Gifford léghajójának motora lóerőnként háromszáz kilogrammot nyomott, 1853-ben Hoenlei léggömbjénél a súlya már száznegyvenhat kilogrammra csökkent, Renand motoránál 1883-ban hetvenhétre esett, míg legújabbán Zeppelin gróf motorjánál csak huszonöt kilogramm esik egy lóerőre. Igen sokat vár Hoernes a léghajózás fejlődésére az automobil ipartól, mivel itt is nagy súlyt helyeznek az anyag könnyűségére és az automobil technikusok versenyeznek egymással a mennél könnyebb anyagok alkalmazásában. Hoernes kiszámította, hogy a mostani segédeszközökkel egy legalább tizenkét méternyi pillanatnyi gyorsasággal járó gömböt lehet előállítani. Az ily léggömb azonban három, legfeljebb négy óráig tarthatná magát a levegőben. Közlekedési eszközül tehát nem lehet használni. De más fontos célokra sikeresen lehetne alkalmazni. Zeppelin léggömbjétől, a melyet még ezen a nyáron bocsátanak fel, sok érdekes dolog várható. Mödek kapitány kiszámította, hogy Zeppelin léggömbje másodpercenként 8.12 méternyi utat fog megtenni és e sebességben tíz óra hosszat haladhat, sőt ezt az időt, ha egyéb teher helyett ezerhatszáz kilogramm benzint vesz fel (fűtőszerezül, meg is négyszerezheti.

— **Lapunk legközelebbi száma a holnapi ünnep miatt pénteken este jelenik meg.**

Művészet, irodalom.

○ **Vendégszereplés.** *Török Irma*, a budapesti Nemzeti Színház kitűnő drámai művésznője legközelebb Somogyi színtársulatánál Kaposvárott fog három estén vendégszerepelni. A vendégművésznő a következő darabokban fog fellépni: Az egér, Vasgyáros és Bosnyák Zoltán *Mary* című színművében. — *Hir* szerint *Török Irmával Németh Irma* is fellép, ki most végezvén a színi akadémiát, tehetségét a kaposvári közönségnek akarja első sorban bemutatni.

○ **Délkeleti Képek.** *Frank Zoltán* vidéki hírlapíró tollából most jelentek meg a »Délkeleti Képek«, Oravica és gyönyörű környékének tanulságos és remek leírása. A munka külső alakja és belső tartalma igen nagy tetszést és elismerést nyert. Kiadja *Wunder Károly* Oravicán. Ára: 80 kr. Ajánljuk olvasóink b. érdeklődésébe.

○ **„Délkeleti Fürdőlapok“** címén új hírlapot indított *Frank Zoltán* vidéki hírlapíró Oravica és környéke fürdőtelepei és közönsége, valamint az egész ország számára. A hasznos és tartalmas lapot ajánljuk a t. közönség figyelmébe. Ára négy óra (juni—szeptemberig) 1 frt 20 kr. — Kiadja *Wunder Károly* Oravicán.

○ **Gazdasszonykodás.** Ha asszonyaink egymásközt vannak, a cselédügyön kívül állandó téma a gurmandéria is. Ezekre a kérdésekre ad feleletet három könyv, melyeket *Erzsi néni*, a kitűnő hirnevének örvendő írónő-társunk szakavatottsággal szerkesztett meg. Az egyik »Hogy kell befőzni?« a befőttek összes neveit tárgyalja. A másik »Hal- és vadfélék készítése«, és a harmadik: a »Tészták könyve«. Mind a három könyv több kiadást ért már és ára mindegyiknek diszkótésben csak 1 frt. A könyvek mindegyike külön is kapható. Megrendelhetők *Lévai Mór* könyvkiadóhivatalában Budapesten, IV. Egyetem-utca 1. sz.

○ **El Párisba!** Gyakorlatias érzékkel összeállított utmutatót adott ki ezzel a címmel a párisi kiállításra a *Dobrowsky és Franke* bpesti kiadócéga. A kis kötet rövid, de teljes képét adja a francia fővárosnak és környékének, a látivalóknak és a kiállítás nevezetességeinek. Különösen ki kell emelnünk a francia beszélgetéseket, melyek, eltérően a szokásos utmutatóbeli bevezetésektől, igen helyesen minden fölöslegesnek elkerülésével és minden szükségesnek figyelembe vevésével vannak megszerkesztve. A francia szöveg alatt ott áll a kiejtés módja is nagy könnyebbségére a francia nyelvet nem ismerő utazóknak. Páris térképe, a kiállítás tervrajza, és Páris környékének térképe, mind a három színes, van mellékelve a füzethez, melyet *Sebestyén Ede* újságíró állított össze s a melynek ára 1 korona. Kapható minden könyvkereskedésben és a kiadónál 1 korona 10 fillér előre beküldése esetén bérmentve.

○ **Állattenyésztésünk emelése** közgazdaságunk fokozásához nagy mérvben hozzájárul, hogy a beteg állatok baját idejekorán felismerhessük, szakmunkákat olvassunk,

mert csak elméleti előkészültséggel válik a gyakorlat hasznunkra. Nagy szolgálatot tett e részben *Bornemissza Zoltán* okleveles állatorvos »Gazdasági Állatgyógyászat« című munkájával, mely három kiadást ért el. Jó lélekkel ajánljuk e művet gazdaközönségünk figyelmébe. Ára a vaskos kötetnek csak két forint és megrendelhető: *Lévai Mór* kiadóhivatalában Budapesten, IV. Egyetem-utca 1.

Törvénykezés.

§ **Após és vő.** Kaposvárott, mint nekünk írják, tegnapelőtt volt az első ülés az utolsó esküdtbírói főtárgyalása. Ezuttal *Pál Imre*, gyöngyös-pusztai uradalmi cseléd bűntényét tárgyalták, a ki egy családi vitakozás hevében egy falapáttal úgy főbesújtotta apósát, *Németh Istvánt*, hogy az rövid idő múlva kiszendetett. Az esküdtek felmentő verdiktje után, a bíróság szabadlábra helyezte a vádlottat. Ezután az esküdtek főnöke, dr. *Kriszt Béla* ügyvéd, esküdtársai nevében megköszönte az esküdtbíró elnökének, *Kisfaludy Ákos* törvényszéki bírónak — ki az egész ciklus alatt valóban nagy tapintattal, buzgalommal és sok tudásra valló, kiváló szakképzettséggel vezette az esküdtbírói főtárgyalásokat — az esküdtekkel szemben tanusított előzékeny modorát, melylyel törvényes kötelességüknek teljesítését oly annyira megkönnyítette.

§ **Bűnügyi felelőviteli főtárgyalások.** A pécsi kir. ítélőtáblán ma öt rendbeli bűntényben tartottak felelőviteli főtárgyalást. Ezek az ügyek voltak: *Nagy István* és társai lopás büntette; *Farkas István* hamis tanuzás; *Barasits Dóra* lopás büntette; *Löwy Lajos* vétke bukás és *Tóth József* lopás büntette. A tárgyalások lapunk zártáig még nem értek véget.

§ **A nyil-utcai pénzhamisítók.** Még ez év első hónapjaiban történt — mint azt annak idején meg is irtuk, hogy a vidéken ismeretlen emberek hamis ezüst forintosokat hoztak forgalomba. Természetesen nyomozni kezdtek a hamispénzgyártók után s ezek nyomai csodásképen a vidékről Pécsre vezettek vissza. Itt aztán a rendőrség vette kezébe a nyomozást, melynek során sikerült a pénzhamisítókat itt Pécsen, nyil-utcai fészékben nyakoncsipni, *Mihájlovits Jakab* és a vele vadházaságban élő *Stégli Anna* személyében. A kutatások után meg is találták nevezetteknek lakásán a pénzverő gépet, a hamisítványok rajzait, lenyomatait, melyek kétségtelenül igazolták a gyanuba fogottak bűnösségét, kik különben ezt a rendőrség előtt nem is tagadták, sőt körülményesen bevallották bűnüket. Vallomásukat azonban a vizsgálóbíró előtt már visszavonták s tagadásra fogták a dolgot. Ma foglalkozott a pénzhamisítók ügyével a pécsi kir. törvényszék, *Mihájlovits Jakab* és *Stégli Anna* azonban a főtárgyaláson is konokul tagadtak. A tagadás azonban mit sem használt, mert a főtárgyalás tolymán kihallgatták *Sárkány Ármin* rendőrkapitányt is, ki előtt a rendőrségi kihallgatás alkalmával a vádlottak beismerő vallomást tettek, de ezen kívül is számos tanu vallomásaival s a vádlottak folytonos ellentmondásával is beigazolást nyert bűnösségük. A délutáni folytatólagos tárgya-

lásnál azonban megtörve a bizonyítékok súlya alatt, Mihájlovics Jakab beismerte bűnöségét, Stégli Anna azonban tagadásban maradt. A pécsi kir. törvényszék Mihájlovics Jakabot a pénzhamisítás büntetésében bűnösnek mondta ki és két és egy féleves fegyházra ítélte, Stégli Anna ellen pedig — tekintve, hogy ő nem tudta, hogy hamis pénzt hoz forgalomba, mi különben a főtárgyalás folyamán beigazolást is nyert — a kir. ügyész elejtette a vádat. Az ítélet jogerős — Mihájlovics Antal ügye volt az első eset, melyben pénzhamisítási ügyben hozott a pécsi kir. törvényszék ítéletet, miután eddig pénzhamisítási ügyekben a budapesti kir. törvényszék ítélkezett s csak az új bünvádi eljárás életbeléptetése óta van joga a vidéki törvényszékeknek a területükön történt pénzhamisítási ügyekben ítélkezni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 13 án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén az összeférhetlenségi bizottságba a lemondott Mohay Sándor helyett Angyal Józsefet választották meg, a ki az esküt leteven rögtön ment az összeférhetlenségi bizottság ülésére.

A községi jegyzők tantolyamáról szóló javaslatot Ruffy Pál előadó után Endrey Gyula, partja nevében is elfogadta. Bár hibája, hogy a tantervről nem emlékszik meg.

Széll Kálmán miniszterelnök azt felelte erre, hogy ez a gyakorlat dolga.

A javaslat általánosságban elfogadtatván, a részleteknél Horánszky Nándor azt a módot ajánlotta, hogy az érettségi megköveteltessék a jegyzőktől.

Endrey Gyula, Thaly Kálmán és Rátkay László a módosítást ellen beszéltek, mert ezzel csak elriasztják az ifjúságot.

A módosítványt leszavazta a Ház s következett négy interpelláció, melyek sorát Rátkay László kezdte a Kossuth-szobor ügyében.

Az ülésnek ez a része rendkívül érdekesen folyt le s közben heves jelenetek ismétlődtek.

Rátkay László interpellációt intézett Széll Kálmánhoz mint belügyminiszterhez, hogy mért nem állítják föl már Kossuth Lajos síremlékét és szobrát? Pénz van rá, hisz már együtt van 840,000 korona és sok törvényhatóság megszavazott adományát még nem is szolgáltatta be. A síremlék fölállítását azonban misem akadályozná, ha a szoborra nem is lenne elegendő a pénz. Mi akadályozza tehát ezt is? A siron remegő ciprusról kiengesztelődést kell leszakítani mindenkinek, még a királyi kéznek is. Aztán így folytatja: Nincs szükségünk talán csillagokra már, melyekre felnézzünk éppen ebben a felekezeti viszálytól annyira szétszaggatott hazában? Ha az a kifogás, hogy kevés a pénz a síremlékre is, meg a szoborra is, azt javasolja, hogy nyujtsa be törvényjavaslatot a miniszterelnök a hiányzó összegnek az állampénztárból való pótlására. Kérdésével azért fordult a belügyminiszterhez, mert annak kötelessége a gyűjtött pénzek ellenőrzése.

Rátkayt a függetlenségi párt lelkes tet-

széssel üdvözölte. Az interpellációra Széll Kálmán nem felelt.

Rátkay után történetesen éppen Kossuth Lajos fia következett szólásra, interpellálván a kínai forradalom ügyében.

Kossuth Ferenc ki is emelte, hogy mennyire szubtilis helyzetben van e pillanatban, de kötelességét teljesítenie kell. Elmondta a boxerek lázadásának történetét s a mai súlyos viszonyokra fordítván a figyelmet, kérdezte, van-e tudomása a miniszterelnöknek arról, hogy a közös hadsereg egy töredékét is a kínai zavargás lecsöndesítésére küldték; nem keveredik-e ezzel a monarchia is háborúba? A miniszterelnök erre sem felelt.

Rakovszky István interpellációjában ráért Wlassics tegnapi válaszára s azt mondja, hogy annak hangja leckéztető volt. A Bánffy idejébeli hangot akarják talán újra meghonosítani? Ez a hang annál különösebb, mert a válasz szövegét minisztertanácsban állapították meg.

— Nem igaz! — kiáltott közbe Széll Kálmán.

— Akkor ennek konzekvenciáját elejtem — mondta Rakovszky. De — ugymond — visszautasítom a használt hangot.

— Éljen Wlassics — zugott a jobboldal.

— Csak éljenessen Matuska — kiáltja Rakovszky.

— Ne támadjon a vitában részt nem vevőket — szolt közbe az elnök.

— Viselem a kellemetlen következményeket — felelt Rakovszky.

Azután rátért Bánffy kolozsvári beszédére, melynek dolgában interpellált. E beszéddel szemben Rakovszky azt hangoztatta, hogy a katolikusoknak eszük ágában sincs a protestánsok jogait nyirbálni, de Bánffy különben is csak a kormányt érthette vádjában, mert a katolikusoknak s a néppártnak nincs is hatalma ilyesmire. Kérde tehát a miniszterelnököt, akarja-e a protestánsok jogait megnyirbálni? Ha igen, nyilatkoztassa ki, ha pedig nem, akkor Bánffy eljárása aljasabb dolog, mint a keresztconkitás, melyet talán éretlen ifjak követtek el. Kérde, mért nem utasította vissza eddig Bánffy nyilatkozatát Wlassics?

Wlassics miniszter tiltakozik az ellen, mintha válaszában hangja iparlamentáris lett volna. Ellenben Rakovszky mai interpellációja csak ürügy volt arra, hogy visszatérjen az ő tegnapi beszédére.

— Ehhez is joga van — kiáltotta Polonyi.

— Hát a keresztconkitás? — kiáltja közbe Molnár János.

— Mit akar a keresztel? — kérdezi hevesen Rosenberg Gyula, mire nagy zaj támadt, melyben az elnök Zmeskál Zoltán néppárti képviselőt rendre utasította.

Wlassics magára az interpellációra azt felelte, hogy perhorreskál minden törekvést, a mely a felekezeti béke megbontására irányul, bármely oldalról jöjjön is. Egyébként, ha Bánffy tószájában olyasmit mondott, amit Rakovszky említett, az túlsó aggodalom volt tőle.

Rakovszky úgy látja, hogy a miniszter még gene-ben van volt főnökével szemben, mert nem felelt a kérdésre.

Wlassics élesen visszautasítja az invokatívákat, melyekkel Rakovszky őt illeti.

Rakovszky erre fölpattan s kijelenti, hogy Wlassicstól más uton fog elégtételt kérni.

Ezt a kijelentést általános konsternáció követte, a miközben a Ház a választ tudomásul vette, de folytonos csoportosulás támadt. Rakovszky Szabó Istvánnal és Bolgár Ferenczel azonnal provokáltatta Wlassicsot, de az ügyet nyomban békésen intézték el azal, hogy félreértés volt a dologban.

Utolsó interpelláló Zmeskál Zoltán volt. Visontai Soma ma interpellációt jelentett be a bosnyákok ügyében; de elhalasztotta.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1900. június 13. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 76.45 (sülyedő)

Hőmérsék = 18.8 °C.

» maximuma: 26.0 °C

» minimuma: 13.1 °C.

Párányomás: 11.5 mm.

Relatív nedvesség: 71.

Felhőzet: 3° Cum. N. E.

Szélirány s erő: 0.

Csapadék 24 órai: 0.

Meleg, derült idő várható.

Dr. Czirer.

TÁVIRATOK.

— **Nincs összeférhetlenség.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az összeférhetlenségi bizottság mai ülésén felmentette Rátkay Lászlót, Heltai Ferencet és báró Fejérváry Gézárt az összeférhetlenség alól.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán hetvenezer koronát nyert a 70950 számú sorsjegy.

— **A boxerok lázadása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pekingben a császárné testőrei meggyilkolták a japán követség titkárát.

— **Brunkalané és társai végleg elítélve.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kuria végre döntött Brunkalané perében a perújítási kérelem tárgyában s végérvényesen elutasította Brunkala Lászlóné és társainak perújítás iránt előterjesztett kérelmét. Most már mindhárom vádlotton végre fogják hajtani a jogérvényesen kimondott szabadságvesztés büntetést.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JOZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Nyári lakást

őhajtok bérelni a pécsi szállókban július és augusztus hóra.

A lakás állhat 1—2 szobából és konyhából.

Közvetítők díjaztatnak.

Nyitrai Andor, Kossuth-utca 5.

Borárverési hirdetemény.

PÉCSETT, lyceum-utca 1. sz. a. circa

2000 hektó jobb minőségű

természetes ó-bor

— fehér, siller és vörös — pince-felszerelés és pintér-eszközök,

1900. évi június hó 15-én

és rákövetkező napokon mindig délután 3 órakor kezdődő magán árverésen, készpénz fizetés mellett, az érdeklődők kívánata szerint kisebb-nagyobb részletekben, esetleg hordónkint is elárvereztetni fognak.

Megkeresésre: **dr. Toldy Béla** ügyvéd Pécssett, szívesen ad bővebb felvilágosítást.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

T. cz.

Van szerencsém t. Uraságod szives tudomására hozni, hogy a Széchenyi-tér 7. sz. alatt levő, 1857 óta fennálló

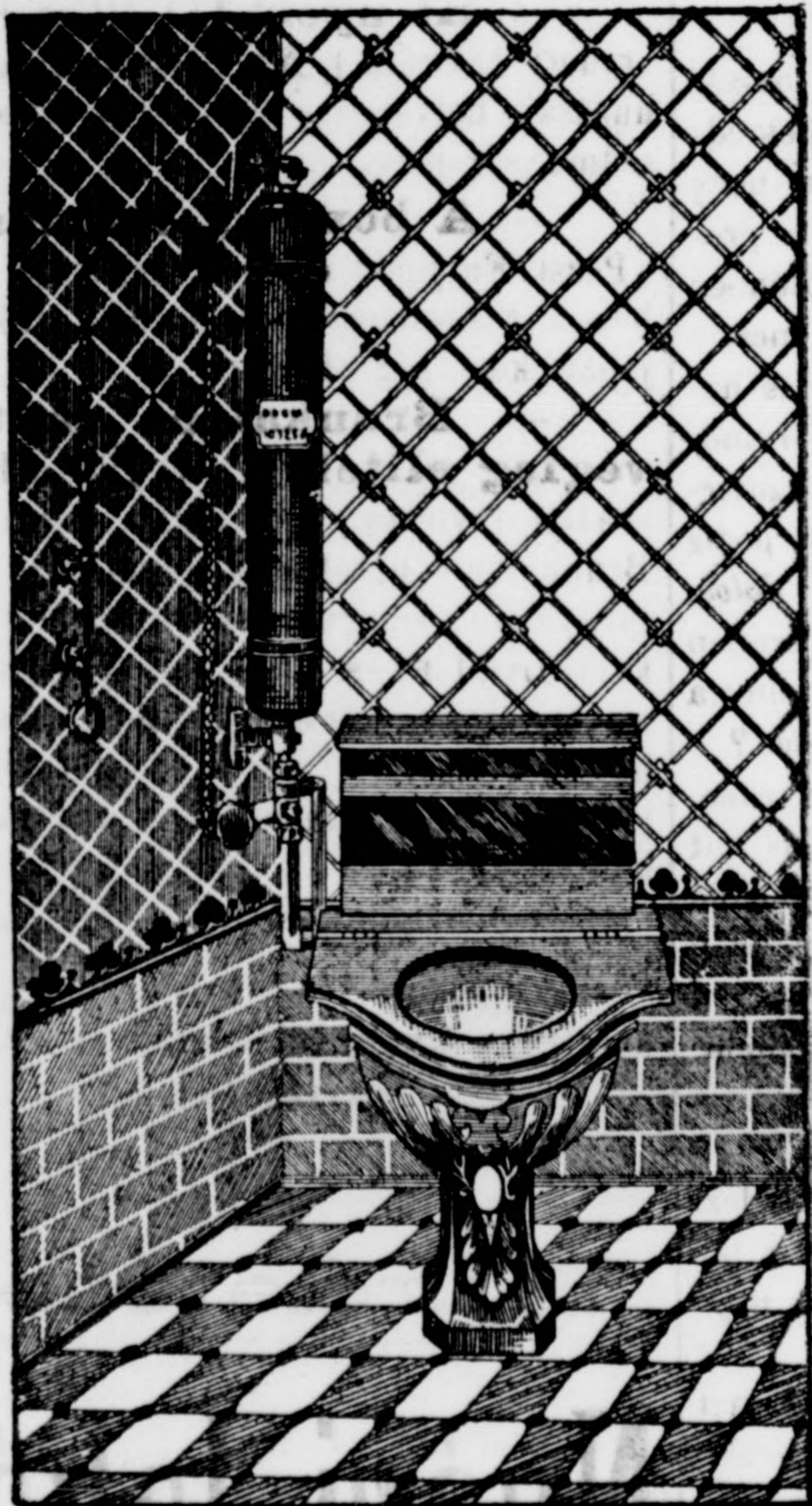
fűszer- és csemege-üzletemet

az *Irgalmasok-utca 2. szám alá*, (a volt Clemente féle üzlethelyiségbe) saját házamba helyeztem át.

Midőn az eddig irányomban tanusított szives pártfogását megköszönöm, kérem avval a jövőben is megtisztelni; biztosíthatom, hogy úgy mint eddig is, csakis kitűnő minőségű áruk, pontos és a legcoulánsabb kiszolgálás és jutányos árak mellett kiérdemelni lesz főtörekvésem.

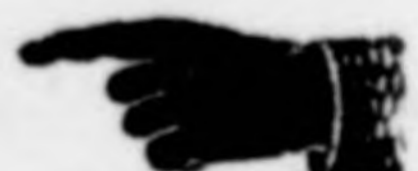
Kiváló tisztelettel

Spitzer Sándor fia.

CSUKÁS ZOLTÁN

épület- és műbádogos mester
vizvezeték- és fürdő-berendezés szerelő
PÉCSETT, Király-utca 28.

Szabadalmazott

Expansion

closet-öblítő-készülékek,

mely a víznyomás által sűrített levegővel telt hengerből fél liter vízzel is tisztábban leöblíti a csészét, mint az eddig használatban levő 10—12 liter tartalmu öblítő készülékek.

Tehát az első főelőnye ezen Expansion öblítőnek a nagy mennyiségű vizmegtakarítás, mert csak tized rész víz szükséges az öblítéshez, mi által az **emésztő gödrök nem telnek meg oly hamar** és a mi fő, **javitást soha nem igényel.**

Előnyei továbbá még:

1. Egyszerűségénél fogva kevés helyet foglal el.
2. A faltól szabadon áll, száraz és szagtalan.
3. Nem kell tartani semmiféle átfolyástól.
4. Működik biztosan és lárma nélkül.
5. Éjjelen át befagyás ellen kiüríthető.
6. Semmivel sem drágább, mint az Imperial vagy más closet-tek öblítői.

Ilyen szerkezetű closetek felállítását, valamint a már meglévők átalakítását öt évi jótállás mellett elvállalom.